



**У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО**

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

20—30 вересня 1949 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 21 (58)

20 — 30 вересня 1949 р.



**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

20 вересня

Абонемент сер. «Е» талон 8

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Текст С. Городецького.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Є. Мариківський

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР
В. Литвиненко.

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Дія I. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить погослода, ніби Настася—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам наміс-

ник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасю попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настася давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасю, але захоплюється її красою. І коли Настася частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Дія II. Картина перша — в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натом переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплав до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері і вирішує вбити Настасю.

Дія III. Кімната Настасї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настася виривається і присягається швидше заповідати собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасї захоплює його і він кидає кинджал.

Дія IV. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися

Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасєю. Але Настасья раптом падає мертва. Княгиня торжествує. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь убиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; А. Магергут, заслужений артист УРСР; Д. Козинець. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина — А. Левицька, народна артистка УРСР; Б. Лейтес. Княжич Юрій, їх син — З. Канзбург, В. Совалов. Маширов, старий дяк — Д. Діссар, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельнича княгині — О. Мейер, Є. Носенко, Є. Івіна. Іван Журан, княжеський ловчий — Б. Малков, Г. Коваль. Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Фока, дядько її — Б. Малков. Поля, подруга «Куми» — В. Павленко, Л. Колодуб. Балакін, гість нижегородський — П. Строганов, А. Нікітін. Молоді гості: Потап — Г. Коваль, Н. Григор'єв. Лукаш — В. Хворост. Мичига, кулачний борець — П. Скоробогачко, Г. Коваль, Н. Снігаренко. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця — П. Калюжний, А. Нікітін. Кудьма, чаклун — П. Скоробогачко, Гість — Н. Григор'єв, П. Скоробогачко, Ю. Кутовой. Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

Виставу веде С. Петров.

21 вересня

Абонемент сер. «Д» талон 7

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 4 дії.

Переклад Завадського.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава Г. Давидова.

Хормейстер — Є. Мариківський

Художник — Б. Коваленко.

Танці в постанові О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Бутков, В. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Бронзов, нар. артист УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто — С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Спарафучіле — Ф. Курочкін, Д. Діссар. Маддалена, його сестра — Е. Лейтес, С. Носенко. Джіованна — Є. Носенко, Є. Івіна, А. Мейер. Граф Монтероне — Д. Діссар, Б. Малков, П. Скоробогачко. Наближені герцога: Марулло — М. Григор'єв, Г. Коваль. Борса — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Граф Чепрано — Б. Малков. Графиня Чепрано — Л. Колодуб, В. Павленко. Паж — Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна, Є. Носенко, К. Попова. Офіцер — Б. Малков, П. Скоробогачко.

Виставу веде О. Пономаренко.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

22, 24, 25, 27, 30 вересня

22/IX абонемент сер. «О» талон 8

24/IX абонемент сер. «Л» талон 8

25/IX абонемент сер. «П» талон 7

27/IX абонемент сер. «Р» талон 7

30/IX абонемент сер. «А» талон 7

ПРЕМ'ЄРА

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці П. Чайковського.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР П. Славинський.

Постава—засл. арт. УРСР В. Будневича.

Режисер-асистент — Г. Давидов.

Художник — І. Назаров.

Танці в постанові О. Галкіна.

Гол. концертмейстер — Н. Міронович.

Концертмейстери — В. Фіалковська, В. Гарницька.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — І. Бронзов, нар. арт. УРСР;
Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР.
Марія — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР;
Н. Ісламова, К. Морозова. Любов — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес.
Андрій — З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало.
Кочубей — В. Будневич, засл. арт. УРСР;
Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько.
Орлик — Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков.
Іскра — П. Калюжний, В. Нікітін, В. Хворост.
П'яний козак — П. Калюжний, В. Нікітін, В. Хворост.

Виставу веде — С. Петров.

23 вересня

Абонемент сер. «Б» талон 8

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)
«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад М. Рильського

Диригент—П. Баленко.

Постава А. Геращенко.

Художник—Н. Соболев.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

Концертмейстер — В. Гарницька.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—В. Бутков, В. Совалов. Жорж Жермон—М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут, заслужений артист УРСР. Флора Бервуа—Є. Носенко, Є. Івіна. Аніна, покоївка—В. Павленко, Л. Колодуб, Н. Коротких. Гастон де-Летор'єр—П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Барон Дюфоль—Г. Коваль, В. Малков, Н. Григор'єв. Маркіз д'Обіньї—Г. Коваль. Доктор Гренвіль—Б. Малков. Йосип, слуга—П. Строганов, В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семинаренко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Бруштейн, Ф. Хоміцер; гобой—І. Морштейн, Д. Риков, кларнет—Н. Архирей, Г. Риков.

Виставу веде О. Пономаренко.

25 (ранок) вересня

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Лявненка.

Художнє оформлення, Д. Овчаренка.

Асистенти постановника: О. Галкін і П. Плавник.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія I. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче згоджується на волю матері і просить її дозволити піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія II. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі—руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в найкращого з них, але раптом лебідь озивається людським голосом і розповідає, як чарами лихого генія Ротбарда їх, дівчат, перетворено на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті, Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія III. Картина 1. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Одиллію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Одиллію. Злий геній торжествує: присяга Зігфріда Одетті порушена. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Але з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Одиллії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Одиллія, дочка лихого генія—Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Принц Зігфрід—Я. Додін; В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Лихий геній Ротбард—О. Горохов, О. Кисенко. Блазень—Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда—М. Горпиненко, Г. Маслова. Наставник принца—Т. Агеев, І. Дергаус.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семинаренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

28 вересня

абонемент сер. „3“, талон 8.

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад І. Кочерги.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава, засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Танці в постанові засл. артиста ГрузРСР В. Литвиненка.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Асистенти—Г. Давидов, Г. Коваль.

Концертмейстери—В. Гарницька, В. Фіалковська.

Дія відбувається в Німеччині в XVI столітті.

Дія I, картина I

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, що має йти на війну. Лишаючи сестру саму, він доручає своєму другу Зібелю доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за

Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж потрапляє сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходять Зібель, закоханий у неї, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. З'являються Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок, значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина, не встоявши перед спокусою, починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходять нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй вчувається голос Мефістофеля, який глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Вален-

тина. Збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов. Фауст (молодий)—Б. Бутков, В. Совалов. Мефістофель—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоробагатко. Маргарита—О. Виноградова, засл. арт. УРСР; К. Морозова, С. Мостова, лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; В. Венецька. Валентин — М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Зібель — А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес. Марта—Є. Івіна, Є. Носенко. Вагнер—Г. Коваль, Б. Малков.

Виставу веде С. Петров.

29 вересня

Абонемент сер. «Ж» талон 8

Дж. Верді

А І Д А

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад Гр. Плоткина.

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича. Художнє оформлення І. Назарова.

Постава танців засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Асистенти постановника — Г. Давидов, А. Іванов.

Гл. концертмейстер — Н. Міронович.

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро—батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає йому руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

Радамес — Є. Рекало. Аїда — В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Амнеріс — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Амонасро — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Рамфіс — В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоробагатько. Цар—Д. Діссар, Б. Малков. Гонець — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.

Виставу веде С. Петров.

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА:

ГЛАЗУНОВ

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії.



ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

20, 21, 22, 24, 25 (утро і вечір), 27, 28, 30 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Карло Гольдоні

МІРАНДОЛІНА

(ГОСПОДИНЯ ЗАЇЗДУ)

Комедія на 3 дії

Переклад Ір. Стешенко

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер — С. Ходкевич.

Художник — С. Йоффе.

Музичне оформлення композитора
М. Каневського.

Хореограф — Е. Рабінович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кавалер Ріпафратта — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії, О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Маркіз Форліпополі — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР, В. Мізіненко. Граф Альбофіоріта — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Мірандоліна, господиня заїзду — Є. Петрова, нар. арт. УРСР, В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ортензія — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Деяніра—А. Калішевська, О. Тимофієнко. Фабріціо—В. Лавров, Г. Поклонський. Слуга кавалера — М. Микитенко, Г. Сичук. Слуги — О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Чорний.

Поставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

23 вересня

Джемс Гоу і Арно Д'юссо

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Переклад В. Владка

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Художник — Л. Альшиць.

Режисер-асистент — М. Ошерівський.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка —
А. Калішевська, Ю. Фоміна. Белла Чарлз,
негритянка, економка в домі Ленгдонів,
мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт.
УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор —
І. Мар'яненко, лауреат Сталінської
премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко.
Дженевра Ленгдон, його молодша дочка —
П. Куманченко, засл. арт. УРСР. Аліса
Ленгдон — В. Чистякова, нар. арт. УРСР
та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік,
письменник, — Є. Бондаренко, лауреат Ста-
лінської премії; М. Волошин. Рой Максуелл,
юрист — С. Верхацький, І. Костюченко.
Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової
війни — С. Кошачевський. Серкін, шеріф —
О. Немзер. Боб Айзі — В. Бондаренко.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

29 вересня

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, нар.
арт. УРСР Л. Дубовика.

Режисер — В. Воронов.

Художник — лауреат Сталінської премії
В. Греченко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — О. Колосова. Джен — Н. Гера-
сімова, О. Тимофієнко. Енн — Л. Криниць-
ка, засл. арт. УРСР; Г. Бабіївна. Кросбі —
Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар.
арт. УРСР. Гібсон — О. Сердюк, лауреат
Сталінських премій, нар. арт. УРСР та
УзРСР. Рандольф — Є. Бондаренко, лауреат
Сталінської премії. Страуфорд — В. Бонда-
ренко. Марков — О. Романенко. Мері Клер —
О. Валуєва, С. Федорцева, нар. арт. УРСР.
Марія — Н. Рантис. Негр — М. Волошин.
Жанна — О. Тимофієнко. Богушева — Д. Мир-
город. Станіслава — Я. Косаківна. Вацлава —
С. Лор. Крамер — О. Немзер. Слуга — А. Ма-
каренко. Офіцер — В. Лавров. Кореспондент —
М. Микитенко. Ув'язнені — Р. Кіріна, А. Ка-
лішевська, З. Біляєва, О. Слензак, Т. Да-
видова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Дов-
женко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Кор-
жова. Солдати — О. Онофренко, Р. Рубано-
вич, Г. Чорний, С. Арлюк.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

О. ВОЙНИЧ

О В О Д

Інценізація Желяжужського
Переклад Гр. Стешенко



ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

20, 24, 25 (утро) 29 сентября

Лаур. Стал. премии А. Суров.

ЗЕЛЕНАЯ УЛИЦА

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста СССР
В. Аристова.

Режиссер-ассистент Р. Семашко.

Художник Б. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ-
НИТЕЛИ:

Сибиряков Алексей, машинист — Л. Молдаванов. Авдотья Ивановна, его мать — Л. Линецкая, засл. арт. СССР; К. Туберозова. Рубцов Максим Романович, академик — В. Аристов, народн. арт. СССР. Дроздов Сергей Петрович, профессор — В. Северов, засл. арт. СССР. Крутилин Борис Викторович, директор-полковник, главный инженер дороги — В. Венцовский, Г. Ратальский. Кондратьев Андрей Ефремович, генерал-директор, начальник дороги — Я. Азимов. Лена, его дочь, инженер депо — А. Москаленко, Е. Оноприенко. Софья Романовна, жена Кондратьева — А. Воронович, нар. арт. СССР; Т. Семичева. Кремнев, секретарь узлового парткомитета — Т. Прево. Тихвинская, репортер дорожной газеты — З. Кудряшева. Недавние выпускники железнодорожного училища: Матвейч — И. Ши-

ринкин, Модест — Ф. Кривонос, Феия — К. Борискина.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Действие происходит в наши дни.

22, 25, 26, 27 сентября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера П. Резникова.

Режиссер-ассистент — Т. Билодворец.

Художники: В. Кривошеина и Е. Коваленко.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ-
НИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска — А. Крамов, нар. арт. Союза ССР; А. Волин. Валя, его дочь — К. Гайжевская, Т. Семичева. Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — Л. Молдаванов, Б. Тоценко. Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев» — Э. Колосовский, П. Пружанский. Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — В. Венцовский. Сэнди Голланд, американский журналист — В. Лизогуб, В. Цветков. Билл, американец, турист — Д. Васильчиков, засл. арт. СССР; И. Мальвин. Мери Джибсон, переводчица посольства — А. Москаленко, Р. Семашко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Действие происходит на волжском пароходе «Тургенев» в наши дни.



Засл. арт. СССР В. Н. Северов
в роли Дроздова. («Зеленая улица»).

Фото А. Майденберга.

23 сентября

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафима Петровна, его мать — Е. Леонидова, К. Ту-

берозова. Карташев Федор Демьяныч — П. Осокин, засл. арт. СССР. Полковник — В. Кропотов, Т. Прево. Майор — С. Лерман. Крумин Альфред Иванович — И. Любич, заслужен. артист СССР; М. Таранов. Вилли, учитель лицея в Риге — Б. Табаровский. Янис, рабочий, латыш — Л. Молдаванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод — В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — В. Венцовский, В. Золотарев, засл. арт. СССР. Шмельц, полковник СС — В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, оберлейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася — К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн — Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — А. Москаленко. Савицкий — В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.



Нар. арт. СССР В. М. Аристов в роли Рубцова. («Зеленая улица»).

Фото А. Майденберга.

25 (днем) сентября

А. Сухово-Кобылин.

Свадьба Кречинского

Комедия в 3-х актах.

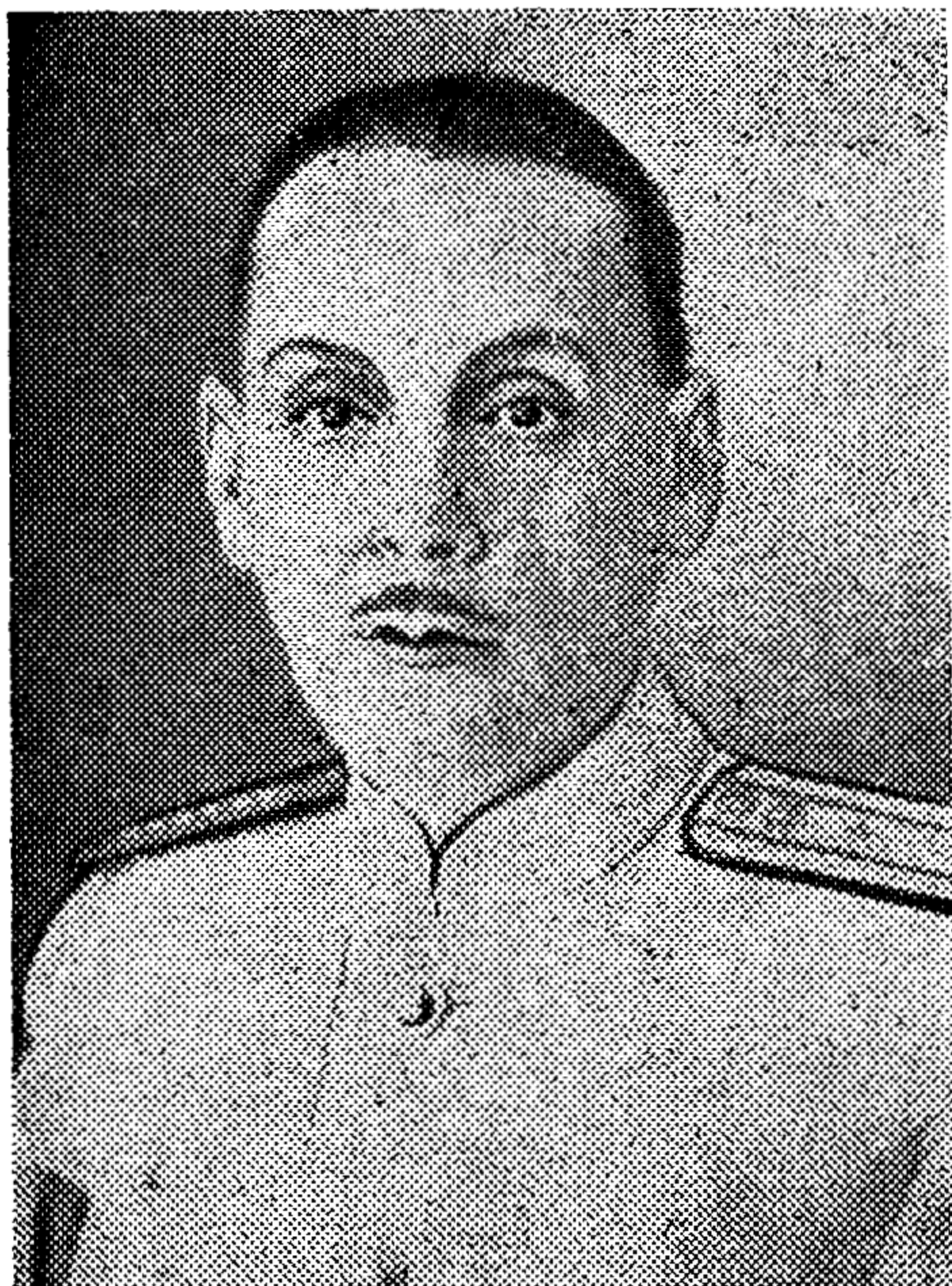
Постановка засл. арт. СССР И. Любича.

Режиссер-ассистент — Э. Коломийский.

Художник Ю. Рыжиков.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович Муромский, зажиточный ярославский помещик — П. Осокин, заслуженный артист СССР. Лидочка, его дочь — Н. Шерemet. Анна Антоновна



Арт. В. Венцковский в роли Крутилина.
(«Зеленая улица»).

Фото А. Майденберга.



Арт. Л. Молдаванов в роли Сибирякова.
(«Зеленая улица»).

Фото А. Майденберга.

Атуева, ее тетка — Л. Линецкая, засл. арт. СССР. Владимир Дмитрич Нелькин — помещик, близкий сосед Муромских — Р. Брилинг. Михаил Васильевич Кречинский — В. Матов, засл. арт. СССР. Иван Антонович Расплюев — А. Волин, Э. Коломийский. Никанор Саввич Бек, ростовщик — В. Кропотов, П. Пружанский. Щербнев, купец — И. Мальвин, Т. Прево. Федор, камердинер Кречинского — В. Шаповалов. Тишка, швейцар в доме Муромских — Ф. Кривонос, В. Криштоп. Полицейский пристав — А. Котляров. Горничная Муромских — К. Борискина, М. Шматченко. Казачок Муромских — В. Криштоп, А. Рубанов. 1-й лакей — М. Йоффе, 2-й лакей — В. Негреба.

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонец, А. Голембо.

30 сентября

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня Вронская—С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—А. Котляров, И. Любич, засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Р. Брилинг, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; В. Шаповалов. Княгиня Мягкая—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Сернуховский—Б. Тоценко. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—А. Котляров, Т. Прево. Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР; О. Привалов. Корд, жокей—В. Кропотков, В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкин. Акушерка—К. Туберозова. Картасов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитоныч—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—Я. Эдельман. Корней—С. Лерман, И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Кармердинер Вронского—Б. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль—Я. Антонович.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІІ

20, 24, 29 вересня

М. Адуєв.

О. Шац.

ТЮТЮНОВИЙ КАПІТАН

Музкомедія на 3 дії.

Переклад Наталі Забіли.

Постава—нар. арт. УРСР В. Арістова.
Диригенти—С. Солячанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Оформлення — Н. Соболя.

Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Смуров — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР.
Люба — К. Великосельська, А. Лундишева.
Неніла Варфоломіївна—Л. Міцнер. Антон—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Іван—Г. Охріменко. Жулев—А. Аркін. Глікерія—Л. Романенко. Акакій Плющихін—Микола Іванов. Ганібал—К. Райданов. Гер Пітер —Д. Волков, К. Передерніков. Мамка —А. Алмазова. Ван-Блазіус—Е. Грицюк. Гервасій—М. Мармур. Корсаков—І. Білошенко, О. Федосов. Лукін—Г. Рибалко. Стрешнев—В. Рухманов. Комендант—І. Бурменко. Мадам Нініш — Н. Попова. Мосье Мутон — О. Райданов. Мосье Кеке—С. Бондаренко, М. Гавриленко. Жермена де-Курсі—Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Діана—З. Мізіненко. Мажордом—О. Ткаченко.

БАЛЕТ:

Вакханалія: виконують солісти балету — В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, З. Гапарова, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, В. Нікітіна, Б. Хільченко, Г. Естерлейн та весь ансамбль балету.

21 вересня

Міллікер.

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст М. Ердмана, М. Уліцького. Переклад Ів. Кочерги.

Постава — І. Радомиського.

Диригент — С. Солящанський, засл. арт. УРСР.

Художник — Н. Соболю.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — Н. Попова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек—Г. Охріменко, Д. Уманець. Младек — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР, К. Райданов. Графиня Палматіка—А. Алмазова, Н. Попова. Лаура — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Броніслава — К. Великосельська, А. Лундишева. Губернатор Олендорф — О. Райданов. Ентеріх — І. Білошенко. К. Передерніков. Пуфке—М. Іванов, М. Мармур. Піфке—С. Грицюк, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Офіцери — І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов. Хазяїн ресторану — Б. Андреев, Е. Бондаренко. Катарин—Т. Безяева, М. Вербицька.

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: Р. Нікітіна, В. Ліснівська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, В. Семенов, А. Венгеров, В. Балацький і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: Р. Нікітіна, В. Ліснівська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.

Мазурка. Виконують: О. Борисова, В. Ліснівська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть — Н. Арбо та Н. Боровкова.

22, 28 вересня

Е. Кальман.

МАРІЦА

Оперета на 3 дії.

Текст Грекова.

Переклад О. Полторацького.

Постава Миколи Іванова.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Оформлення С. Сонечкіна.

Танці в поставі Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца—К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ліза — Н. Аннікова, М. Леонідова. Графиня Божена — А. Алмазова, З. Мізіненко. Циганка — С. Аппель, Ф. Пергамент. Подруга — М. Вербицька, Т. Суяркіна. Тасило—Д. Волков, К. Передерніков. Каламан Зупан—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Популеску—Микола Іванов, О. Райданов. Карл Ліпсберг—В. Андреев, М. Іванов. Чеко—С. Бондаренко. Циган—С. Бондаренко, С. Грицюк. Пенічек — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур.

23, 25 (ранок) вересня

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава І. Радомиського.

Художник С. Йоффе.

Балетмейстер В. Нікітін.

Диригент М. Хайкін.

Хормейстер Е. Черняк.

Концертмейстери: Е. Каменецька, П. Кулісич.

Режисер-лаборант Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець. Катаріна — Л. Міцнер,

Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Данило Кокарев — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Марфа Петрівна—А. Алмазова, А. Коваленко. Ліза—Н. Аннікова, З. Мезіненко. Тарас Тетрюмов—Д. Волков. Гаврило Ланской—А. Аркін, О. Федосов. Мирон Ахбаров — І. Бурменко, М. Гавриленко. Мірза Аббас—І. Білошенко, О. Райданов. Юсуфпаша—М. Мармур. Смайсл—М. Гавриленко, І. Бурменко. О'Перрі—Е. Грицюк, О. Ткаченко. Грек-зброяр—С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська. Р. Нікітіна, В. Семенов, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо, Н. Боровкова.

25 (ввечері) 27, вересня

У. Гаджибеков.

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича. Диригенти — засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін. Художнє оформлення С. Йоффе. Танці в постанові балетмейстера В. Нікітіна. Концертмейстери — П. Кулісіч, Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — Г. Охріменко, Л. Уманець. Сулейман — А. Аркін, І. Білошенко. Гюльчохра — К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Джихан — Н. Попова, Л. Романенко. Теллі — З. Мезіненко. Сул-

танбек — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Веллі—Л. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Асья — Т. Безяєва, В. Омельченко.

В танцях беруть участь: В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

30 вересня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна. Переклад В. Сокола.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича. Диригент—засл. арт. УРСР С. Солящанський.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — Н. Аннікова, З. Мезіненко. Містер Ікс — Д. Волков, Г. Охріменко, К. Пердерніков, П. Уманець. Гоні Шлюмбергер — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Маркіз — І. Білошенко, О. Райданов. Мішель—А. Аркін. Корбо—Н. Гавриленко. Ренар — В. Андреев. Пелікан—Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — А. Алмазова, Л. Романенко. Пінелі, директор цирку — С. Грицюк. Пікало — Т. Безяєва. Барон — С. Бондаренко. Гість — А. Мармур.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Ліснівська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов. «Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піаторич.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ОБЛАСНИЙ ТЕАТР (приміщення театру Естради)

19, 20, 22, 24 сентября
А. Н. Островский

ЖЕНИТЬБА БЕЛУГИНА

Комедия в 5 действиях.

Постановка гл. реж. театра А. Глаголина.
Художник — В. Кулик.



Арт. Е. Лицканович в роли Божены.
(«Под каштанами Праги»).

Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ- НИТЕЛИ:

Белугин Гаврило Пантелеев — Ф. Алек-
сандрин. Белугина Настасья Петровна —
М. Донская. Белугин Андрей, их сын —
А. Бессонов. Кармина — Д. Хазина. Елена,
ее дочь — Я. Курнисова. Агишин — В. Би-
тенский. Сыромятов — Е. Шевченко, В. Му-
рашко. Таня, его сестра — В. Кожевникова.
Прохор — И. Савич. Лакей — Е. Шевченко,
В. Мурашко.

Спектакль ведет Л. Подольская.



Арт. А. Бессонов в роли полковника
Петрова. («Под каштанами Праги»).

Фото А. Майденберга.

21, 25 (вечер) сентября

А. М. Горький

ДЕТИ СОЛНЦА

Пьеса в 4 действиях.

Постановка гл. режиссера театра А. Глаголина.

Художник — В. Кулик.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Протасов — В. Серпков. Елена Николаевна, его жена — В. Черникова. Лиза, его сестра — Д. Хазина. Вагин — В. Битенский. Чепурной — А. Бессонов. Меланья, его сестра — Е. Лицканович. Назар Авдеевич — П. Крамчанинов. Миша, его сын — Е. Шевченко. Егор, слесарь — Ф. Александрин. Авдотья, его жена — О. Косьмина. Яков Трошин — В. Остропольский. Антоновна, нянька — М. Донская. Фима, горничная — Я. Курнисова. Луша, горничная — В. Кожевникова. Роман, дворник — В. Мурашко. Доктор — И. Савич.

Ведет спектакль Л. Подольская.

23, 25 (утро) сентября

Лауреат Сталинских премий К. Симонов.

ПОД КАШТАНАМИ ПРАГИ

Пьеса в 4 действиях, 5 картинах.

Постановка гл. реж. театра А. Глаголина.

Художник — В. Кулик.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Франтишек Прохазка — Ф. Александрин. Стефан, его сын — В. Битенский. Божена, его дочь — Е. Лицканович, В. Черникова. Людвиг, его сын — Е. Шевченко. Ян Грубек — И. Савич. Богуслав Тихий — В. Остропольский. Петров, полковник — А. Бессонов. Гончаренко, шофер — П. Крамчанинов. Маша — В. Кожевникова. Юлий Мачек — Я. Соловейчик. Джокич — В. Мурашко. Народный гвардеец — В. Серпков.

Спектакль ведет Л. Подольская.

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС.

Видає Харківське відділення „Українського театального товариства“

БЦ 13985. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 853. Тираж 2000.

Ціна 2 крб.